A°. 1837. N°. 86.

Vrijdag, den 27sten October.



Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Advertentien.

De HEEMRAAD der Divisie *Saramacca*, brengt ter kennis van belanghebbenden, dat het *KANAAL VAN SARAMACCA*, na den 25sten dezer, tot nadere advertentie, zal open blijven.

Paramaribo, den 24 October 1837.

De Heemraad voornoemd,
W. C. KENNEDIJ.

(35185) Wordt bij publieke inschrijving aan den meestbiedenden te KOOP aangeboden (mits goedgekeurd), van de Plantaadje *Klein Aldergd*:

3 — Balen SCHOONE KATOEN.
1 » dito VUILE »

De inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden tot HEDEN MORGEN ten 9 uren, ten Kantore der Heeren Gezworen Klerken, wanneer dezelve aldaar zullen worden geopend.

De Katoen ligt in 's Lands Waag en aldaar te bezigtigen.

Paramaribo, den 27 October 1837.

GT. JACOBS qq.

(35197) De ondergeteekenden Likwidateurs der geëxisteerd hebbende Firma van M. J. COSTER & C°., verzoeken ten vriendelijkst en tevens ten *laatsten* male, alle DEBITEUREN van gemelde Firma, hun verschuldigde in den loop der volgende maand aan te zuiveren, ten einde zich niet bloot te stellen aan onaangename vervolgingen, waartoe de ondergeteekenden zich alsdan verpligt zullen achten tegen *alle* nalatigen (zonder onderscheid van persoon) te bezigen, ongeacht het volst vertrouwen en grootst Crediet hetwelk dezelfde Debiteuren bij de Firma van HEIDEMANS & MONK, bij voortduring genieten.

Paramaribo, den 26 October 1837.

JOSEPH HEIDEMANS.
J. B. MONK.

(35198) De ondergeteekende, voornemens zijnde, in het voorjaar eene reis naar *Europa* te doen, zoo verzoekt hij, al degenen die aan hem in privé, of aan de Firma van NAHAR & POLICHY verschuldigd zijn, hunne verschuldigde te willen aanzuiveren, ten einde alle onaangenaamheden voor te komen; ook verzoekt hij, degenen die van hem in privé of van bovengemelde Firma iets te vorderen hebben, hunne Rekeningen, voor het einde dezes Jaars in te zenden, ten einde na accoord bevinding betaling te erlangen.

Paramaribo, den 27 October 1837.

Ls. NAHAR MESQUITA.

(35193) A. SALOMONS zal aanstaande Woensdag 's namiddags om 4 ure, op Vendu verkoopen, ten huize van Mevrouw de Wed. Jh. LIONARONS, aan de *Gravenstraat*, voor rekening die het mogte aangaan:

Hollandsche Linnen; Estopille; Batist Hatoen; Salempoeris; Satinet; Chirtings; Foulards; Zwitsersche Manufacturen; Nurenberger KRAMERIJEN; Coralen; Sleepnetten; Vermicille; Malaga Rozijnen en diverse andere GOEDEREN, dewelke ter bezigtigen zullen zijn de dag voor en op den verkoopdag.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, de Nederlandsche Schooner *Buckleburry*, Kapt. F. Gregory, van de Marowijne, hebbende 5 dagen reis; Passagiers: de Heeren M. Berliner en W. Renner.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: de Slavinnen Frijntje, Catharina, Elisabeth, Mary en Willemijntje.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, de Nederlandsche Schooner *Aurora*, Kapt. J. A. de Haseth, naar Curaçao.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 9 Augustus 1837.

Fransche Berigten.

PARIJS, 6 Augustus.

Het *Journal des Debats* deelt een brief mede van Bayonne, waarin, nopens de jongste oorlogsgebeurtenissen in Spanje, eenige juiste en nieuwe gedachten en algemeen weinig bekende bijzonderheden zijn vervat, welke niet zonder belangstelling zullen gelezen worden:

BAYONNE, *28 Julij.*

De Carlisten alhier loochenen de bijzonderheden van het gevecht bij Chiva en betwisten het cijfer van des Pretendents verliezen. Doch, wat er van zijn moge, de uitkomsten van dat gevecht spreken uit zich zelven. De Pretendent is genoodzaakt geweest naar het punt, van waar hij was uitgegaan, met den grootsten spoed, door eene jammerlijk gestelde en schier ledige en woeste landstreek, terug te trekken. Zijne krijgsbeweging is derhalve gemist, en hij heeft de moreele voordeelen zijner stelling verloren. Hij heeft in de bevolkingen geenerlei steun gevonden, en de boeren van het Koningrijk Valencia hebben zelfs zijne achterblijvers gedood, zoo als de boeren der Mancha die van Gomez, op zijnen terugtogt, hebben vermoord. De beide expeditien hebben inderdaad onderling vele overeenkomst, en de tweede zal waarschijnlijk op gelijke wijze als de eerste haar einde nemen.

Intusschen zijn er van wege de generaals der Koningin vele misslagen begaan, vele vertragingen in hunne marschen, zeer weinig gemeen overleg en verband in hunne bewegingen hebben plaats gehad. Want, na den togt over den Ebro, zoude, indien Don Carlos en zijn raad minder twijfelmoedig omtrent zich zelven en omtrent de neiging der natie waren geweest, niets den Pretendent verhinderd hebben, Madrid binnen te rukken, terwijl Oraa veel tijd zoude verspild hebben, om zijne verspreide detachementen te verzamelen, en terwijl nog Espartero zich in het noorderleger bevond, maar eenmaal Don Carlos den Ebro beneden Tortosa overgetrokken zijnde, begrijpt men niet, hoe Buerens, in stede van eenen verbazend grooten omweg te nemen, om zich naar Teruel te begeven, niet met de 20,000 man, welke hij en Oraa in weinig tijds konden verzameld hebben, onmiddellijk zich in de vlakte van Castellon geworpen, en aldaar den Pretendent aangevallen hebbe met al het voordeel eener of gelijke veel sterkere ruiterij. Don Carlos had toen niet meer dan 15,000 man en, hoogstgenomen, 1000 paarden. Bij deszelver aankomst voor Valencia waren die strijdkrachten reeds met 4000 man verminderd, en sedert hebben de desertien; de ondergane neêrlagen, de moeijelijk te verkrijgen leeftogt, hem voor het minst eene gelijke getalsterkte benomen. Indien hij nu te Cantavieja, te midden eener moeijelijk te genaken stelling, maar in een armoedig en sints lang uitgeput land, blijft, dan doet hij dit ongetwijfeld om de versterkingtroepen in te wachten, die den Ebro zijn overgetrokken, en die welligt er niet in slagen zullen, zich met hem te vereenigen.

Hier gelooft men dat Don Carlos, op Katalonie en vervolgens op Valencia marcherende, het voornemen had op de grenslinie zich eenig vast punt te verschaffen, om zich uit de Middellandsche Zee van wapenen en ammunitien te voorzien, hetwelk uit hoofde der hem gunstige gezindheid der Italiaansche mogendheden, vrij gemakkelijk zoude geweest zijn. Maar hij heeft onvoorziene hinderpalen ontmoet; de schaarste der levensmiddelen in Katalonie, de onmogelijkheid om de Navarrezen met de Kataloniers te verbroederen, de dreigende houding en bewegingen der Engelsche marine in die wateren, hebben hem doen besluiten den Ebro over te trekken. Op den regter-oever dier rivier hebben de verstandhoudingen, welke hij zich in de steden en plaatsen bewerkt had, hem tot niets gebaat, en alle de steden, welke hij genoodzaakt heeft te belegeren, hebben zich volkomen wel verdedigd.

Ik geloof, dat hij thans zich wil neêrslaan in de gebergten van Cantavieja, die de dalen van den Ebro van den Taag en van den Guadalaviar bestrijken; doch het is zeer te betwijfelen of zijne troepen er zullen kunnen leven, en de constitutionelen, die de bovenhand hernomen hebben, zijn, met een weinig geestkracht en beradenheid, sterk genoeg om hem van daar te verdrijven. Hunne pogingen zullen wonderbaar wel geschraagd worden door de demoralisatie en de verslagenheid, welke alle die misrekeningen in de vijandelijke gelederen hebben te weeg gebragt.

Op den Boven-Ebro heeft de generaal Escalera zich eenigen tijd buiten staat gezien te velde te trekken. Alles ontbrak hem, geld en leeftogt, gedurende vier en twintig uren was geenerlei dienst georganiseerd. In derwijze hagchelijke omstandigheden, heeft Escalera, die een man van vast karakter is, de Junta van Navarra te Pampeluna bijeengeroepen, en van haar 25,000 piasters gevraagd. Gevraagd is niet het woord; hij heeft aan de Junta verklaard, dat hij 25,000 piasters noodig had, en dat, indien zij hem die niet op staanden voet, deed uitbetalen, hij die nemen zoude, en de leden der Junta zoude doen ophangen. Die som zal gevonden worden, en het legioen zal er iets van hebben.

Intusschen zijn hem honderd zestien hemden afgeleverd, en dit was, zeide men, alles wat zich in de magazijnen voorhanden bevond, want men had hem al het noodige linnengoed en ook schoenen beloofd. De aandrang van den Heer de Senilhes heeft niets meerder kunnen bekomen, doch het is reeds zeer veel indien men de omstandigheden in aanmerking neemt,

Zoo is het met de Spaansche zaken gelegen. De Carlisten ontveinzen hunne ontmoediging en bevreemding niet. Zij hadden van des Pretendents expeditie geheel iets anders verwacht, en men beweert, dat deze Prins zelf in Italie en aan de Noordsche Hoven had doen aanzeggen, dat hij eindelijk op Madrid

aanrukte, dat niets hem op zijnen togt zoude stuiten, en dat dezelve een triomphale marsch zoude zijn. De uitkomst voldoet luttel aan die schoone beloften, maar alles is daarmede nog niet uit, en zoowel van den eenen als van den anderen kant zal men weder van meet af moeten beginnen.

Mengelingen.

EEN KRUISTOGT VAN *SURCOUF*.

(Vervolg en slot van No. 85.)

De zijden van de twee vaartuigen schuren tegen elkander, en eene volle laag van *de Kent* treft zijn' zwakken vijand, die, slingerend van den schok opstuift tegen de golven. *La Confiance* antwoordt niet; hare stukken zijn ingehaald; doch op haar dek heeft zij een' roeper, die beter is dan schroot, en uit dien roeper was de kreet opgegaan: »enteren met alle man!"

Bewonder dat oogenblik. 't Is een klein vaartuig, waarvan de raas ter naauwernood den potdeksel raken van het *Engelsch* schip; 't is een voetbankje naast een' armstoel! Bewonder die onverschrokken knapen, wier stoutheid zulke aanslagen smeedt en volvoert! .... En wij, die nog nooit een' enterbijl boven onze hoofden hebben zien flikkeren, laat ons niet dan vol eerbied die reuzenbedrijven gedenken. Welligt, dat menig held, terug keerende uit den strijd, dien ik beschrijf, den trots eens ambtenaars, bij 't nazien van zijn paspoort, moest verduren! En de held, vond het natuurlijk, omdat hij slechts matroos was, en de onschatbare waarde van dien titel onbekend is, zelf aan hen, die hem voeren.

SURCOUF is in 't want gesprongen, om de laatsten voort te zwepen, die er in klimmen, die er in vliegen: want het zijn geen menschen meer. Geen boom, waarin een talloos vogelenheer, bij 't aanbreken van een' lentedag, dartelend rondzwiert, leverde ooit het schouwspel op van zoo veel sprongen en huppelingen, als het luchtige volkje deed, dat in het tuig van *La Confiance* door elkander kruiste. Schrijeling op de raas gezeten, of hangende aan een of ander tuig, bespiedde die half gevleugelde drom het oogenblik, om neêr te strijken op 't vijandelijk dek; nu eens even den voet er op zettende, dan weder teruggedreven door de slingering van het vaartuig. Het musketvuur van *de Kent*, de vonkenregen der granaten, die uit de marsen troffen van de korvet, verlichtten die zeebosschaadje met eene vuurtint, te midden waarvan, als in een tafereel van REMBRANDT, de kloeke gestalte uitkwam van SURCOUF, altijd met aangelegd geweer. »Vuur, jagers, schiet op de epauletten en goed gemikt! Fluks de granaten, gasten van de fok; handen uit de mouw, daarboven!"

— »Kapitein, de twee matrozen CADICHE en JEAN-MARIE zijn doodgeschoten."

— »Smakt ze den *Engelschman* op den kop!"

CADICHE valt neêr als een bom, en zijn zwaarwigtig lijk verplettert eenige soldaten van *de Kent*. De ledige ruimte, daardoor ontstaan, bevordert de ontscheping, en een twintigtal *Franschen* zijn aan boord. Doch wat schouwspel bij hunne komst! De ongelukkige JEAN-MARIE, die slechts gekwetst was, en dien men tusschen de bezaansroe en spaak had gelegd, wat al tuimelende neder gekomen op een luik van *de Kent*, waar hij zich met een' pijnlijken gil vastklemde. De krachten ontzonken hem.... Of zijne makkers hem al moed inspraken, hij liet zich glijden, en stortte eindelijk neder bij een' geschutpoort, waar de *Engelschen* konstabels hem verder met hunne pieken afmaakten; een laatste steek doorboort hem den kop, en het wapen, diep in de wond gedrukt, verdwijnt tusschen de twee vaartuigen, te gelijk met het zielloos ligchaam.

Een bloedig gevecht onstaat nu bij de bezaansmast. In dat vreesselijk oogenblik, waarin deernis en menschenliefde zelfs geene klanken meer waren, hoort men eensklaps een schrikbarend gekraak, dat, bij 't schokken van 't vaartuig, op vreemde wijs bewogen, al de strijders angst in 't harte jaagt. Het verslindend element, waarop zij dobberen, en dat hunne razernij vergat, vertoont zich aan hem in zijne grenzelooze uitgestrektheid. Twee minuten zijn genoeg, om den vrede te sluiten, den eeuwigen vrede, op den bodem van de *Indische* zee: want, is het vaartuig gespleten....

Doch de oorzaak van dat gekraak heldert zich op, 't was een boeganker van *de Kent*, dat in een' geschutpoort van *La Confiance* was geraakt, en een gedeelte van de huid verbrijzeld had.

— »Geen' zwarigheid!" riep SURCOUF: »dat zal onze voordreg vervangen, die losgeschoten is. Sa, mannen, houdt u goed! Vooruit met de pieken! Vuur, jagers, vuur!"

De kapers, door den moord van JEAN-MARIE getergd, waren binnen vijf minuten meester van het voorschip; doch dit was nog slechts een derde deel van het slagveld, en de vijandelijke drom, in een enger bestek zamengeperst, moest te krachtiger weêrstand bieden aan elke poging, om er door te slaan. Hun oude Kapitein, een welberaden, dapper man, had eindelijk leeren inzien, dat die handvol stoutmoedige gelukzoekers de moeite waard was om er tegen te vechten. Dus, van zijnen geringen dunk teruggekomen, en alles veil hebbende voor de verdediging van de eer zijns lands, verzamelde hij in haast zijne geduchte overmagt, om met een' enkelen slag den vijand te verpletteren, die zoo onverwachts had gezegevierd. Doch aan zijn boord was thans ook SURCOUF, dien de dood alleen van daar verdrijven kon. Boven uit de verschansing van *de Kent*, zag men dien onverschrokken zeeheld, al zwevende boven dat tooneel van bloed en moord, de manschap, die hij op *de Kent* had gejaagd, beurtelings door zijne stem en zijne gebaren aansporen en zelf haar 't voorbeeld geven. 't Werd tijd, om heen te dringen door dat bolwerk van lijken, hetwelk zich als een scheidsmuur tusschen de wederzijdsche strijders verhief.

Op bevel van SURCOUF, worden twee stukken van 't voorschip van *de Kent* naar het achterschip gerigt; men laadde ze tot aan den mond. De *Engelschen*, middelerwijl, achter het schild van de kampanje geschaard, vellen met een wel onderhouden geweervuur de stoutste matrozen van *La Confiance*. De gelederen dunnen; het bloed stroomt, en spreidt zich als een rood tapijt over 't dek uit; reeds beginnen de stervende en gekwetsten de kapers in hunnen aanval te belemmeren, toen eensklaps een geweldig schrootvuur, van 't voorschip losgebarsten, den digten drom der *Engelschen* doorboort. Fluks dringt men door tot den grooten mast. Op hetzelfde oogenblik, springt er een granaat op 't achterschip, en stelt een twintigtal *Engelschen* buiten staat van gevecht. Hun Kapitein werd het eerst getroffen; hij viel van zijn' post, terwijl hij een' laatsten blik wierp op die vlag, die beheerscheres van de zee, die *hij* ten minste niet zag vallen.

— »Goed zoo, dappere AVRIAUX!" riep SURCOUF, den gast toe van de groote mars, die dien granaat geworpen had, »en gij, daar, nog eens vuur uit dat stuk, wijl 't geladen is! En dan, terstond er op los met de bijl, niet anders dan de bijl!... Met de vuurwapenen kwetst men zich maar onderling.... Regelt u, Heeren Officieren: onze manschap doet reeds den aanval op 't halfdek, aan bakboord. Bij alle duivels, we moeten er bij zijn!"

Eindelijk, daar barst het los, dat vreesselijk kanonschot. Eene digte vlaag van schroot spat bliksemend rond in dat enge bestek, waar zoo vele heldendaden elkander verdringen: dat slagveld van eenige roeden slechts, waar eereteekenen noch rangsverhooging den held te wachten staan, die er van terugkeert. De gansche kampanje barst versplinterd uiteen; de gekwetsten, waggelende als beschonken, vallen links en regts, naar ondersteuning rondgrijpende; men werpt versperringen op van dooden; die versperringen worden drabestormd, dra met de lijken der bestormers zelve hersteld, en versterkt. 't Is een dof en eentoonig geluid van bijlen, die schedels kloven; men verscheurt men bijt, men wurgt elkander, al plassende in het bloed, gekneusd en met de hielen vertreden; ja, met den dolk in het hart, stort menig worstelend paar in den vloed, en zonder los te laten; 't was een tijgergevecht met de wapenen van den mensch. Voor SURCOUF opent zich een halve kring, die zich uitbreidt bij elken val van zijn' forsch gespierden arm. De *Engelschen* storten zich hals over kop in de luiken, in de rusten, in de buitenhangende sloepen of zoeken redding in de masten. »'t Schip is ons!" schreeuwt de kaper zwaaijende met zijn' bloedige bijl. »'t Schip is ons! Spaart ze, dien geen weêrstand bieden! Twee mannen aan den roerpen!" — »Daar zijn geen' roergangers meer..." Janmaat, jaagt die weerbarstige stijfkoppen eens van de raas. Tolk, zeg aan die ezels, zoo ik nog een geweerschot hoor, dat ik ze allen levend in zee smijt."

Men maakt de dreggen los, die *La Confiance* aan die kolos van vijftien honderd tonnen kluistert. Een twintigtal granaten worden in de batterij geworpen, om er de *Engelschen* tot zwijgen te brengen, die er een verontrustend gesprek begonnen. Het vaartuig is onherroepelijk prijs gemaakt.

De ongelukkige vrouwen hadden alle de vlugt genomen in de kajuit van den Kapitein, waar zij voor dood lagen. De Kapitein wilde, dat men ze eerbiedigde, en liet haar in 't bezit dier prachtige kajuit, die hij veroverd had.

't Is geen gering bezwaar voor een handvol volks, twee honderd vijftig gevangenen! *La Confiance* werd ter jagt afgezonden op een *Deen*, die, op eenigen afstand, 't schouwspel had bijgewoond. Deze moest ze overnemen aan zijn boord. Men hield slechts een dertigtal gekwetsten, wier bedenkelijke toestand of verwijlde hulp vorderde. De dooden werden in zee geworpen.

De Officieren van den kaper wandelden op de kampanje van *de Kent*. Het vaartuig lag onder den wind; men herstelde de haverij. Een vreemd voorwerp trok aller aandacht. 't Was een lang, dun stuk hout, dat in de verte boven 't water uitstak; en gestadig op en neder ging. De jol van het kroonwerf werd afgeschaakt, om onderzoek te gaan doen naar dat wonderschijnsel ter zee. Weldra zag men, boven aan dat raadselachtig stuk hout eene zwarte vlag wapperen. Een der mannen van de jol had er, als rouwteeken, zijn' das aan vastgemaakt. 't Was de piek, die nog in 't lijk stak van den armen JEAN-MARIE, dat de haaijen zich onderling betwistten. 't Was gedaan met de vreugd, tranen ontrolden de oogen dier kapers; de manschap klom in 't want, en elk ontdekte zwijgend 't hoofd voor 't stoffelijk overschot van den dapperen matroos!

En eenige dagen later hoorde men roepen »land! en 't was, 't eiland *St. Mauritius!*

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia Cecilia*, Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *'t Vertrouwen*, Kapt. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Kramer. Sluit 25 October.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Sophia Maria*, Kapt. Jens Andresen. — Adres bij L. D. van Bommel. — Sluit 7 November.

Het gekoperd Driemast Galjootschip *West-Indië*, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegen 2³/₄ pCt. premie.

Het Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kapt. K. L. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegens 2¹/₄ pCt. premie.

Het Nederlandsch Nieuwgekoperd Kofschip *de Gebroeders*, Kapt. P. C. Sorgdrager. — Adres bij J. M. Samson. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis à 2³/₄ pCt. — Recommandeert deszelfs Bodem ter inlading van KOFFIJ, KATOEN en KAKAO. — Sluit stellig den 30 October.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *de drie Gebroeders*, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Kofschip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Faverij.

Het Nederlandsch Schooner Kofschip *de twee Gebroeders*, Kapt. Jan Klaas Potjewijd. — Adres bij Gebrs. Cordua. — Sluit 15 November.

NAAR ROTTERDAM:

Het gekoperd Bergantijnschip *de Koophandel*, Kapt. Frans Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.